

країни, її незалежність, завдає великої шкоди інтересам держави народу.

Зростання ролі і значення інтелектуальної діяльності та її результату інтелектуальної власності для соціально-економічного розвитку України потребує більш досконалого і ефективного правового механізму її охорони.

Дослідження стану і наповнення законодавчої бази України щодо охорони прав власності в сфері інтелектуальної праці свідчать про наявність суттєвих прогалин у вітчизняному законодавстві, які негативно відображаються на розвитку інтелектуального потенціалу країни, конкурентоспроможності національної економіки, а також на ефективності загальної стратегії економічної безпеки держави.

ОСОБЛИВОСТІ КОРПОРАТИВНОЇ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Л.В.Шикова, доцент, к.е.н., ДВНЗ «ПДТУ»

Вперше почали використовувати термін «корпоративна соціальна відповідальність» у 50-х роках ХХ століття. Родоначальниками даного терміну були американські та європейські науковці.

Однак між їх визначеннями існують певні відмінності, а саме:

1. Мета діяльності компанії:
 - США - максимізація доходів акціонерів;
 - Країни Європи - досягнення стратегічних цілей з врахуванням інтересів зацікавлених сторін.
2. Спонукальні мотиви:
 - США - особисте бажання керівника компанії, який керується власними моральними принципами;
 - Країни Європи - соціальні вимоги суспільства.
3. Головні учасники:
 - США – підприємства;
 - Країни Європи - підприємства, державні органи влади, профспілки та професійні об'єднання.
4. Документи, якими керується:
 - США - кодекс компанії;
 - Країни Європи - законні та регуляторні акти, закріплені на рівні держави.

Розгляд різних точок зору, тлумачення поняття корпоративна соціальна відповідальність дає можливість зробити наступні висновки: по-перше, соціальна відповідальність виступає добровільною

ініціативою власників підприємства, по-друге, вона повинна забезпечувати досягнення не тільки прибутку, але й в отриманні соціального ефекту, тоб-то підвищення якості життя працівників та місцевих громад.

Функціонування корпоративної соціальної відповідальності відбувається у двох напрямках: у внутрішньому середовищі (внутрішня корпоративна соціальна відповідальність) та у зовнішньому середовищі (зовнішня корпоративна соціальна відповідальність).

Як показують соціологічні дослідження, серед основних чинників, що спонукають керівників підприємств реалізовувати соціально відповідальні заходи, на першому місці стоять моральні міркування (61,3%) і внутрішнє спонукання (52,1%). Досить вагомими є такі фактори, як зростання продажів (37,9%), копіювання дій конкурентів (19,2%) і вимоги з боку органів місцевої влади (18,9%). Основними напрямками соціальних інвестицій сьогодні, стали розвиток персоналу (92% обстежених компаній), охорона праці та здоров'я (89,5%), благодійність і меценатство (86,8%). Найпоширенішою практикою надання допомоги регіону (місцевому співтовариству) серед підприємств є допомога у благоустрої територій присутності, програми зі створення робочих місць, реалізація екологічних проєктів.

ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ВІДНОСИН В СФЕРІ ЕНЕРГОЗБЕРЕЖЕННЯ В УКРАЇНІ

Д.І. Аврамова, викладач другої категорії МК ДВНЗ «ПДТУ»

Сьогодні питання енергетичної незалежності – це питання національної безпеки. Україна відноситься до енергодефіцитних країн, яка задовольняє свої потреби в паливно-енергетичних ресурсах за рахунок власного їх видобутку менш, ніж на 50 %, тому впровадження енергоефективних і ресурсозберігаючих технологій є надзвичайно актуальним напрямком державної політики.

Проблема енергозбереження є актуальною для всіх галузей народного господарства, соціальної сфери та побуту. У даній сфері правового регулювання діють такі нормативно-правові акти: Закони України “Про енергозбереження”, “Про альтернативні джерела енергії”, “Про альтернативні види рідкого та газового палива”, “Про комбіноване виробництво теплової та електричної енергії (когенерацію) та використання скидного енергопотенціалу”; Указ Президента України від 13.04.2011 № 462 “Про Державне агентство з енергоефективності та енергозбереження України”. Важливими є директиви Європейського Парламенту та Ради 1992-2009/ЄС щодо процесу